um ꝙ ſi nõ fecerint. Erubeſcant ĩ futuro
de malis que fecerũt et ꝯ̃t. ꝺ penis q̃s pa
tient̃ et hoc ĩ ſe.ſe.i.ĩ et̃nũ ᷣ Jlli aũt qui
querũt nomẽ dñi et ſi mõ ꝓ pccis erube
ſcant,⁊ turbant̃ ñ tñ in et̃nũ ꝯfũdẽt̃ ᷣ rur
ſus redit ad eos q̃ ĩ pñti ꝯfundent̃ ne cõ
fundant̃ ĩ et̃nũ q.d. illi t̃bent̃ ĩ et̃nũ que
rentes aũt nomẽ dñi mõ et ꝯfundant̃ de
pccis ſalubrit̃ ⁊ ꝑeãt ĩnq̃ntũ mali ſũt vt

Et cognoſcãt qꝛ nomẽ ti/ ſiãt bõi bi dñs: tu ſolꝰ altiſſimꝰ ſuꝑ oẽꝫ t̃rã.

Et ſic co.qꝛ no.eſſẽtiale ti.d.ẽ ᷣ q̃cũ
qꝫ eñ alij nec vo: nec ſuo noĩe dñi nũcu
pant̃ qm̃ ſeruilit̃ dñant̃ ⁊ vo dño ꝯpati
nec dñi ſũt ⁊ ſciãt.qꝛ tu ſo.al.es ſuꝑ o.t.
l'ĩ oĩ t. Vel ꝺ mal' põt accipi et ꝯfũ.q.d.
Mali t̃bent̃ in et̃.et tũc ꝯfũ.ipſi mali aĩa
et corpe et ꝑeant.oĩo irreꝑabilit̃. Et tũc
cognoſ.qꝺ mõ nolũt ſcire ſ. qꝛ no.ti. d.
ẽ ñ mutat̃.et qꝛ tu ſo.al.es ĩ oĩ t.l'ſuꝑ.o.
t.ᷣ etiã ĩ celo ẽ ipſe altiſſimꝰ ⁊ ſuꝑ oẽ celũ
Sꝫ hoc el'git quo premat̃ hũana ſuꝑbia
Deſinit ei t̃ra ſuꝑbire.i.hõ cui dictũ ẽ t̃
ra es et in t̃rã ibis cũ ſcit deũ altũ ſuꝑ o.
t.i.cũ ſcit nullũ val'e ꝯtra eos ꝺ q̃bꝰ dici
t̃. Si deꝰ ꝓ nobis q̃s ꝯtra nos ᷣ Notãdũ
qꝛ xi. ſuꝑiorībꝰ pſalmis ĩtroducꝰ ẽ aſaph
vt duricia iudeoꝝ frequẽti voce ipſiꝰ ſy
nagoge molleſceret ⁊ l'ipſi noĩ cui ꝺuoti
eſſe vidbant̃ crederẽt. Egit aũt ĩ predcis
pſalmis ꝺ dñi incarnatõe et ꝺ gẽtiũ fide
et de iudicio ĩ q̃bꝰ trãſgreſſio m'tiplex iu
deoꝝ redarguit̃. vñ ꝯgrue xi.ſũt. vndña
riꝰ eñ numerꝰ ẽ trãſgreſſiõis qꝛ et ꝺnari
um trãſit et ad duodñariũ ñ ꝑ ueit. vnꝺ
xi. erãt vela capillacia ĩ tabernaclo dñi ⁊
ĩ vndenario fuerũt apl'i reiecto ĩfeliciſſi-
mo iuda tpe paſſiõis qñ a fide defecerũt
vnde poſuiſti tenebras et facta eſt nox.

In finem pro torcularibus fi/ liis chore pſalmus.

In finẽ ꝓ torcularibꝰ filijſ choꝛe ps
ᷣ Nihil ĩ hoc pſalmo dr̃ ꝺ viſibilibꝰ
torcularibꝰ. vñ ꝯſtat alia eſſe torcularia
ſpũalia que nos hic ĩtelligere voluit ſpi
ritus ꝺi q̃ ꝓpt̃ q̃d agat̃ ĩ his torcularibꝰ
recordemur. et hoc videamꝰ quẽadmoꝺ
ſpũalit̃ agat̃ ĩ etcia. vua ergo ĩ vite ⁊ oli
ua ĩ arbore pẽdẽtes: libero fruũtur aere
nec illa ẽ vinũ. nec iſta ẽ oleũ añ preſſurã
torcularis. ᷣ Sic illi quos preſciuit deuſ
añ ſcl'a fieri ꝯformes imagĩs filij ſui ante
q̃ꝫ accedãt ad ſeruitutẽ ꝺi. fruũt̃ ĩ ſclo de
licioſa libertate. ſꝫ cũ accedũt ad ſ̃uitutẽ
ꝺi dr̃ eis fili accedẽs ad ſ̃uitutẽ ꝺi ſta in
iuſticia et tiore et prepa aĩaꝫ tuã ad tẽta
tõnẽ. Ecce torcular. Cõterunt̃ ei preſſu-
ra paſſionũ exuũt̃ ĩ tegumẽtis carnaliũ
ꝺſiꝺioꝝ q̃ſi vinaciis exuũt̃ veri hoĩnes ⁊
ita ĩ apothecam ꝺi ꝺfluũt. et qꝛ hec ſiũt ĩ
ecc̃ijs iõ torcularia dñr eccie pñtis tẽpis
Sꝫ q̃ ſũt ĩ his torcularibꝰ filij chore.i.fi
lij calui ſ.chriſti. Caluꝰ nãqꝫ elyſeꝰ irriſus
a pueris clamãtibꝰ. Aſcende calue. aſcẽꝺ
calue figura fuit chriſti q̃ ĩ caluaria cru-
cifixus ẽ. iõ aũt hic chriſtianꝰ premit̃ vt
querat q̃etẽ que ñ ẽ hic et fit eis deꝰ refugi
um. q̃ eñ incũbit t̃reis ꝯfidẽs ĩ icerto ꝺi
uitiaꝝ incũbit ĩ baculũ harũdinis q̃ facile
frãgit̃ et cadit incũbẽs. Noli ergo te creꝺ
re t̃renis fragile eñ ẽ et frãgit̃ ⁊ ĩtimit te
et ẽ ſenſus tytl'i. ᷣ Ps iſte dirigẽs nos in fi
nẽ i.ĩ chriſtũ ꝑponit̃ filijs chore. i. chri
ſti ĩ caluaria crucifixi ps. dico hiꝰ ꝓ tor
cula. i. agẽs ꝺ eccl'ijs ĩ q̃bꝰ ſũt preſſure tri
bl'atõm q̃ bñ dñr torcl'aria qꝛ ſic fructꝰ v
ue l'oliue ĩ torcl'ari emãat ſic ĩ preſſuris
eccl'aꝝ merita ſcõꝝ patẽt que ĩ pace late-
bãt. Licet ergo t̃bulet̃ eccia ñ frigeſcat fi
liꝰ chore ᷣ et ẽ iſte ps. ſcõꝰ ꝺ charitate dei
Intẽ. monet ad aõrẽ et̃noꝝ. Modꝰ tpti
tus ẽ ᷣ Prio agit ꝺ ineſtiabili ꝺſiꝺio et-
ne domꝰ. Scõo dicit quo auxilio ad do
mũ ꝺi veiat̃ ibi beatꝰ vir Tercio ꝯ orat et
hũiliat ſe ꝓ ĩpetratõe ibi. dñe deꝰ v. Jſte
ᷣ ergo ſuſpirãs ꝺ torcl'aribꝰ ĩ et̃na taber-
nacula cũ ãmiratõne. ait o.

Quã dilecta tabernacula tua dñe uirtutũ: cõcupi ſcit ⁊ ꝺficit aĩa mea in a trĩa dñi.

Dñe v̈tutũ ĩ fut̃oꝝ ſẽtit iſte mi
rã ꝺi appere potẽtiã. iõ ei dic̃ dñe v. q̃m
dil'. ſunt ta. t. q. ᷣ ñ põt dici q̃ntũ ꝺ et̃nis
tabernacul' dic̃ ĩ q̃bꝰ nll'a ẽ preſſa ⁊ vẽ di

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lecta. q2 aīa. m. ɔcu. ꝛ dſi. a ſe. a ſtatu ſuo inde tendēs ī afa. do. etna. defic aīa tendēs ī afa dñi. q. vua preſſa deficit in vinū ita iſte in requiē celeſtis apothece: tēdēs: deſiderio et amore languet. Magna huic videt eē ẽſticia: cū ait ɔcupiſcit. et deficit aīa. q2 ñ hʒ qd deſiderat. Sʒ ñq̄d ſñ gaudio? imo eſt gaudiū in ſpe. et id tolerat preſurā torcl'aris. vñ ſequitur.

Cor meū ꝛ caro mēa exultauerūt in deū viuū. Cor meū. i. rō. et ca. m. e domita. exul. etſi grauet. i. d. vi. q̄ dat viuere. ſ. exul. hic ī illō etnū vñ exul. Ecce.

Etenī paſſer inuenit ſibi domū ꝛ turt' nidū ſibi: ubi repōat pullos ſuos. Etenī. i. q2 paſſer. i. rō iue. ſi. dū inq̄reret. domū. ñ manufactā. Nō exercet pēnas in v̄tutib9 h9 tpis. ſ. fide ſpe. ꝛ charitate. vt volet paſſer ī domū. in q̄ p̄mancat. Nota q2 duob9 predictis duo reddit. Dixerat ei exultaſſe cor ſuū et carnē q̄bus reddit paſſerē et turturē. Cor ei ē vt paſſer. caro vt turtur. cui dat et pullos. Cord eñ cogitam9 deū. q. paſſer volet ad domū. Carne agim9 opa. vñ ſequit et tur. i. caro caſta. iue. ſ. ni. v̄. re. p. ſu.

Altaria tua i. opa. Que nidū inuenit

dñe virtutū: rex me9 ꝛ de9 me9. Altaria. t. do. vbi. i. celeſtē patriaʒ vbi aīe celeſti ɔuiuio epulant. vbi aīa q̄ī in domo gaudet et caro reponit opa ſua. rex meus q̄ regis. et deus me. q2 creaſti. ¶ Vel aliter de p̄ñti eccl'a pōt legi. vñ: et b̄ñdñr tabernacl'a. que ꝑprie militantiū ſūt. et eſt. Quā dilec. ſūt ta. t. hoc dicit d militia p̄ñtis eccl'e. q̄ ī t̄ra ꝑegrinat. dñe v̄. celeſtiū. i. angl'oꝝ. hoc id dicit. vt notet. ꝙ hic v̄tutes angelicas deus mittit ī auxiliū. v̄e dilecta. q2 ɔcupiſcit. ꝛ defi. a. m. a ſe tēdens. ī afa. do. p̄ñtis eccl'e. Ecce ī hoc v̄ſu oñdit q̄nta ſit iſta militia. i. q̄ʒ amabil' et amās. v̄e ꝓcupiſcit. q2 cor. m. i. rō. ꝛ caro. m. edomita. exulta. in. d. vi. ſ. q dat viuere. Id exultauerūt. Etei. i. q2 paſſer iue. ſ. do. celeſtis eccl'e. ɔgrua ſilitudo. Sic ei paſſer deſerit ſiluas. et iuenta domo letat. vbi ñ ɔtinet iſidias. Ita aīaſ letat. dū ſcit ſedē ſibi patā in celo. ꝛ turt. i. caro. iuenit ſibi. ni. q̄ eſt ad tp9. dom9 v̄o ē ī etnū. Nidū ergo dic fidē. ꝛ ɔformitatē ſacramtoꝝ eccl'e: quē nidū querit turtur. v. re. pul. ſ. Nō ei abijcit illos vbicūqʒ ſʒ in nido eccl'e fac opa bōa. ꝑ q̄b9 ſaluat ſalubrit. ꝑ qd dſt ab alijſ q̄ opa faciūt. ſʒ ñ in nido fidei. Nā et pagani faciunt opa. q2 veſtiūt nudos. et alia. et heretici faciūt mlta. ſʒ ñ in nido eccl'e. i. ī fide et ꝑticipatōe ſacramtoꝝ et id ɔdēcant. ñ ꝓuāt eis ad vitā. hec caro ē mlr ꝑ quā ſeducit paſſer. i. vir. vñ apl's. Adā ñ ē ſeductus. ſ. ꝑoꝛ. mlr ſeducta ē: poſtea ei ɔſenſit adā mulieri. ita: nec mō: pōt aliq̄ mala ſuaſio in te. niſi carnis tue. ꝑmo deſiderīū ɔmouerit. cui poſtea ſi m̄te ɔſenſeris cecidit et paſſer. Si aūt vincunt dſid'ria carnis: auferunt arma ɔcupie. et incipit turt hr̄e pullos ſuos. vñ idē apl's ſb̄dit. Saluabit aūt mlr ꝑ regeneratōʒ filioꝝ. i. caro ꝑ regeneratōʒ bonoꝝ opm. Si tñ illa fecerit ī nido. i. ſi ꝑmāſerit: ī fide catholica. ī ſocietate eccl'aſtice vnitatis. prebʒ aūt de9: vñ fiat nid9. Induit ei ſe feno carnis vt ad te veiret. In iſta ergo fide: pullos opm tuoꝝ repōe. In hoc v̄ſu oñdit: q̄m ſecura ſit militia. Deiñ. q. queſiſſes quē nidū inuenit: ſb̄dit. Altaria. t. i. eccl'aſtica ſacramta. dñe v̄tu. rex. m. q̄ regis. ꝛ ds. m. q̄ creaſti. ſʒ nid9 iſte ē. ī ꝑegrinatōe ī preſſura. in ſuſpirijs. vbi iſte poſit9: iā premeditat gaudia futura. et ſuſpirat in ſupna ꝓmiſſa dicens:

Beati qui habitant ī domo tua dñe ī ſecula ſeculoꝝ laudabūt te Beati q̄ h. ī d. t. celeſti. dñe vbi ñ ē tioꝛ. hoc bōi iā hñt. ſ. ꝙ hitāt ī domo: t. ſeq̄r ī ſe. ſ. l. t. hoc ibi agūt hoc totū negociū ē ibi ſcōꝝ. ñ ē ibi neceſſitas. que ē mr oīm hūaꝝ actōnū. cui faciēt ibi q̄cq̄ʒ vbi nll'i īdigēt: hñt ergo ꝛ agūt. vñ beati ſūt. oīs aūt beat9 hñdo. l' agēdo dr̄ bt̄s. In hoc v̄ſu oñdit ad quā beatitudīeʒ militia duc:

Beat9 uir cui auxiliū abſ te: aſcēſiones ī corde ſuo diſpoſuit: in ualle lacimaꝝ ī loco quē poſuit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Beatus vir. Scḋa ps vbi dicit quo auxi lio: ⁊ cuius ope ad domū veniat. Q. d. Beati ſunt qui habitāt ī domo tua: ſed qūo veniemꝰ ad domū cuꝫ corpꝰ grauet volantē: auxilio tuo. et beatꝰ eſt ille vir ⁊c. Uel ita ꝯtinua. Beati erūt ī futuro q̄ habitāt. Beatꝰ ē etiā mō vir cui ē aux. ab ſte. ꝯtra laboꝛes huiꝰ ſeculi. Quid enī ei ꝓdeſt: multū: qꝛ diſpo. aſcē. i. gradꝰ quibꝰ aſcēdat: qꝛ ſemꝑ ꝓficit ī coꝛde ſuo Quāto ergo plus amaueris: tāto plus aſcēdes. vbi diſpoſuit: ī valle. la. vł ploratiōis. Uallis lachꝛymaꝝ ē penitentis hūilitas. Ecce toꝛcular. Dixit quid diſpoſuit. ſ. aſcēſiōes. et vbi. ſ. ī coꝛde: ⁊ quita regiōe. ſ. ī cōualle ploꝛationis vt quo aſcendat: Ecce vt aſcēdat. ī lo. vł ū. quē po. vł diſpoſuit deꝰ. Hic ē locꝰ qui non pōt exponi quē oculus nō vidit: nec auris audiuit. i. futuꝝ regnū qḋ diſpoſuit et oꝛdinauit deus: vt ad id ꝑ gradꝰ ꝑueniat. Uł vall lachꝛymaꝝ ē deiectio huiꝰ ſeculi vbi flendū ē nō ridendū. et ē. vbi diſpoſuit: ī val. la. vł ploꝛatiōis. i. ī hac deiectiōe huiꝰ ſeculi. hic enī ploꝛat vbi ſeminat expōit qḋ dixerat. ſ. ī lo. quē po. deus hoībꝰ vt ibi fleret pctā ſua. vł ipſe hō poſuit ſibi illū locū qn̄ peccauit. vn̄ aūt ē ploꝛatio: qꝛ lege nos afflixit ꝑ quā cognouimꝰ peccatū repugnare ſpūi. Adueniēte enī mādato petm̄ reuixit. vnde ⁊ gemimꝰ ſb pctō ꝯcluſi. Qūo ergo veniemus ī locum quem poſuit: ope eius: et auxiliabitur vtiqꝫ.

Etenī benedictionem dabit legiſlatoꝛ: ibunt de uirtute ī uirtutē: uidebit deus deoꝝ ī ſyon

Etenī. i. qꝛ latoꝛ le. veteris: que ī. v. poꝛticibꝰ. v. libroꝝ moyſi habebat młtitudinē egroꝝ quos nō cauſabat. dabit bn̄di. euāglice grē: qꝛ pꝰ legē moꝛtis veniet grā iuſtificās. Ecce chꝛiſtꝰ vtriuſqꝫ teſtamti auctoꝛ eſt. et quid pſtat grē bn̄dictio: Ecce ꝑ eā ibūt fideles ō ṽtu. ī ṽtu. donec vid. de. deo. ī ſy. qꝛ ꝑ grām donationis młte ṽtutes danꝛ de quibꝰ oībus veniꝛ ī chꝛiſtū dei ṽtutē: et dei ſapientiā: vt illis ṽtutibus ſcḋm has actiōes finitis videaꝛ chꝛiſtus ī ſyon. i. ī plenitudine ꝯtemplatiōis: ſicut ē deꝰ apud deū: verbū apud patrē: qui ē deus deoꝝ. i. chꝛiſtianoꝝ. Cognitōe aūt hoꝝ gaudioꝝ redit iſte ad ſuſpiria vidēs adhuc vbi ſit: et dicit.

Dn̄e deꝰ uirtutū exaudi oꝛatione meā: auribꝰ ꝑcipe deꝰ iacob.

Dn̄e deus vir. Tercia ps vbi oꝛat: ⁊ hūiliat ſe ꝓ ipetratiōe. Q. d. videbiꝛ deus ī ſyon: et vt videā: o dn̄e deꝰ datoꝛ illarū ṽtutū: ꝑ q̄s aſcendiꝛ ad te videndū. vel deus celeſtiū ṽtutū. i. angeloꝝ quibꝰ me ſociari cupio. exau. oꝛ. m. vt me illis ſocies. auribꝰ ꝑci. oꝛ. m. o deus iacob. vt ī lucta me iuues: ſicut iuuiſti iacob: quē feciſti iſrł apparēs ei: ex quo dictus ē iſrł ſic fac et me iſrael: et o

Protectoꝛ noſter aſpice deus: ⁊ reſpice in faciē chꝛiſti tui.

Deꝰ paꝛ ꝓtec. n. vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ. aſpice. i. genus hūanū ꝓtege. ⁊ hoc ꝑ chꝛiſtū vn̄ ſſdit. et reſpi. ī fa. chꝛi. t. Q. d. Sin̄ ꝓpꝛ nos: ſaltē qꝛ ſumꝰ ꝯfoꝛmes imaginis filij tui rſpice nos. Ipſe enī loqꝛ ī nob. vn̄ apłus. An expimētū eiꝰ queritis qui ī me loquiꝛ chꝛiſtꝰ: et ī nobis rcipiꝛ ſicut ipſe ait. Qui vos recipit: me recipit. vł ita ꝑ faciē īnoteſcimꝰ alijs. Reſpice ergo ī fa. chꝛi. t. i. fac chꝛiſtū īnoteſcere oībus: vt poſſumꝰ ire ō ṽtu. ī ṽtu.. nā chꝛiſtū ipſe paꝛ ſemꝑ reſpicit qḋ n̄ hic oꝛat: ſed ē ſenſus. fac pꝛeſentia īcarnatiōis chꝛiſtū gētibus reſpici. Ideo oꝛo.

Quia melioꝛ ē dies una ī atrijs tuis ſuꝑ milia. Quia me. ē. di. vn. ī mutabił. ſ. ſn̄ oꝛtu et occaſu cui nō cedit dies heſternꝰ: quē n̄ vꝛget craſtinꝰ. q̄ ē ī atrijs t. hec ſūt illa ad que ſuſpirat. ſr milia dieꝝ: que deſiderāt hoīes. i. ſr īfinit. ꝯs pꝛeſentes dies q̄ finē hn̄t: ꝓpꝛ qḋ.

Elegi abiectus eſſe ī domo dei mei magis quā habitare in tabernaculis peccatoꝛum.

dit.in.do.d.m.i.in infimo loco.vñ vo
cetur ſuperius.ma.q̃z.ha.i.ta.pec.i.q̃z
eſſe potens inter pecõreſ.i.in gloria ſcti.

Quia miſericordiã et veritatẽ diligit deꝰ: grãz et gloriã dabit dñs.

Quia miam. Ideo in domo dei
malo eſſe quam alibi.quia in ea dat miſe
ricordiam.qua iuſtificat.poſtea verita
tẽ ꝓmiſſi ꝓmij.⁊ hoc ẽ. Quia dꝰ diligit
mi. q̃ pus ſbuenit ⁊ indulget.⁊ veri. q̃
pꝰea coronat.quẽ diligit. vt credẽti da
ret.qđ ꝓmiſit diligit.⁊ dabit grãm.hic.
vñ aplꝰ. Gratia di ſũ id qđ ſũ.⁊ glã.ibi.
i.i futo.vñ id aplꝰ. Supẽ mihi corona
iuſticie. Sz quibꝰ dabit: his q̃ ãbulant
in innocentia.⁊ hoc eſt.

Non priuabit bonis eoſ qui ãbulãt in innocẽtia: domine virtutũ beatus hõ qui ſperat i te.

Nõ ꝑuabit.bo.vl ita ɔti.et quia dabit.
Ido: Nõ ꝑua.eos.qui ãbu.i inoc.bo.
ſpiritualibꝰ. Cur ergo ꝓ bonis tẽrenis
deſerit inocentia: Quid lucraẽ qui dã
nificatur.habet lucrum auri.pdit inno
centiam. Quid ergo reſtat nobis in tpe
preſſure.vt illuc ꝑueniam? Sperare in
domino.⁊ hoc eſt qđ dicit ɔuerſꝰ ad dñ
Quia non ꝑuabis.ergo o domine.vir
tu. qui tanta facis que dici non poſſũt.
beatus homo qui.ſpe.in.te. i.qui ſpem
ponit in eternis.non in occiduis.paucis
verbis omnia ɔcludit.

In finem filiis Chore pſalmꝰ.

In finẽ filijs Chore pſal.pſalmꝰ iſte tercꝰ
eſt de primo aduentu per quez fit bñdic
tio omnium gentium.que per peccatũ a
de:maledictioni ſubiacebant.Et eſt ſenſꝰ
Pſalmus iſte dirigens nos in finem. i.i
chriſtum.per quẽ fit bñdictio.filijſ Cho
re. i.nobis cantatur.agens de noua bñ
dictione data per chriſtum. Intentio:
monet per fidem ad Chriſtum accedere:
vt habeatur benedictõ. Modus: Triper
titus eſt pſalmus.primo agit de auer
ſione iniquitatiſ. Secundo: agit de auer
ſione ire ibi. Mitigaſti. Tercio: dicit vn
de ſcit per quem fiat.et que preſtet ipſe.i
bi. Audiam quid.lo. Maledictioni er
go ade de qua dictum eſt: Maledicta.t
ra in opere tuo opponens benedictionẽ
Chriſti ait.O.

Benedixiſti domine terrã tuam: auertiſti captiuitatem iacob.

Dñe bñdix.oliz q̃dẽ maledixeras:ſz nũc:
bñdix.ter.t.ſecũduz chriſtũ per quez fit
bñdictio.⁊ ꝑ eũ: auer.cap. que erat ſb di
abolo. qr lex mẽbroꝝ captiuabat hoĩes:
captiuitatez dico:iacob.i.noui populi.

Remiſiſti iniquitatẽ plebis tue: operuiſti oĩa peccata eorum.

Remiſiſti iniquitatẽ. Nota quia futu
ra dicit vt preterita: ſic auertit qđ dedit
veniam.⁊ hoc eſt. Iniquitatẽ plebis tue
que iniquitas tenebat hominem capti
uuz.remiſiſti.ne regnet peccatuz in hoc
mortali corpore.operuiſti. per baptiſ
mũ.ne videres.i.pũires oĩa peccã eoꝝ.

Dyapſalma.

Mitigaſti omnẽ iram tuã: auertiſti ab ira indignatõnis tue.

Dyapſalma. Mitigaſti. Secunda ps.
vbi agit đ auerſiõe ire.i.pene.O.d.dñe
dixiſti.remiſiſti.⁊ ſic: Miti.o.i.t.q̃ ẽ hic
⁊ auertiſti:i.auertes nos penitꝰ i iudicõ
ab.i.idig.t.i.que veit ex idigna.tua.Et
qm̃ đ futo iſta dñr ꝯuis v̓ba preterita
ſonẽt: Sequitur.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ auerte irã tuã a nobis.

Cõuer.nos a vitijs dꝰ.ſa.no.q.qđ dixi
vt preteritũ.oro vt fiat.petit qđ adhuc fu
tuꝝ ſciebat. ꝓphetice ergo dixit vt preteri
ta. hic aũt orat vt v̓e futa.dicẽs.Cõuer
te.⁊ auerte: Q.d.Dixi.Q.facta.qr cer
tiſſime video futa.⁊ qr nondũ ſũt.oro
vt fiat.Cõuer.n.a vitijs dꝰ.ſa.n.⁊.ſic:a
uer.i.t.a.no.

Nũquid i eternũ iraſceriſ nobis: aut extẽdes irã tuã a generatõe in generatiõz.